

I forbindelse med dødsfald, ulykker, sygdom eller andre krisesituationer er det lige så vigtigt for børn som for voksne at få bearbejdet den sorg, man måtte sidde tilbage med. Og det er positivt, at der generelt er kommet en større bevidsthed om børnenes behov i disse sammenhænge. Børnene kan have vanskeligere ved at håndtere den situation, og jeg tror, at vi alle sammen er meget enige i den omsorg og interesse, der fremgår af beslutningsforslagets bemærkninger.

Til gengæld er jeg ikke enig i, at det nu skal overlades til det offentlige, hvordan og hvorledes dette skal gøres. Der er for mig ingen tvivl om, at det fortsat er allerbedst at tage fat på problemerne i familien og i det netværk, der måtte være omkring barnet. På forhånd at udelukke, at der er ressourcer i familien, og at man kan have forventninger til f.eks. den tilbageværende forælder, er jeg helt uenig i. Det forholder sig nærmere omvendt.

Selvfølger er der nogle, der har brug for hjælp, enten fordi netværket ikke er der til at træde til, eller fordi netværket ikke magter hjælpen, eller det er vanskeligere end som så at få bearbejdet tabet og sorgen. Der synes jeg, at sorggrupper og omsorgsplaner kan være udmærkede redskaber at benytte, men det afhænger helt af situationen, hvad det er, barnet har brug for.

I dag er der allerede bestemmelser for kommunernes forpligtelser på området. Kommunen skal gennem opsøgende arbejde tilbyde rådgivning, og kommunen skal i samarbejde med familien yde støtte tidligt og sammenhængende. Mange frivillige organisationer yder en flot indsats på dette område bl.a. gennem etablering af sorggrupper.

I Venstre finder vi det vigtigt, at kommunerne bakker op om og støtter det arbejde, der foregår. Den rette rådgivning på et tidligt tidspunkt kan uden tvivl forebygge værre problemer. Så med disse bemærkninger skal jeg afvise beslutningsforslaget.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Venstres ordfører siger, at Venstre er imod, fordi det ikke skal overlades til det offentlige, og følger det op ved at sige, at beslutningsforslaget bygger på, at man på forhånd har udelukket, at familien selv kan. Det vil jeg godt understrege: bestemt ikke er tanken bag beslutningsforslaget. Det er faktisk tanken, at der, hvor man ikke kan,

skal der være en mulighed for, at man kan få den her hjælp. Vi synes faktisk også, at der er nogle situationer, som logisk peger i retning af, at de kan være svære at overkomme som familie, når det er i familien, at det sker.

Vi ved, at der er stor søgning til de sorggrupper, som eksisterer i dag. Vi ved også, at der nogle steder kan være det uheldige, at nogle sorggrupper er oprettet til særlige patientgrupper, Kræftens Bekæmpelse er bl.a. inde. Derfor vil jeg godt bede Venstres ordfører dels forholde sig til den mangel, som nogle altså oplever, men også at bekræfte, at beslutningsforslaget rent faktisk lægger op til, at man skal samarbejde med de frivillige organisationer, som allerede er i gang og dermed har en ekspertise.

Så det er altså ikke noget med, at det offentlige nu kommer og lægger sin store klamme hånd på det, men det er faktisk et spørgsmål om at sikre, at de børn, der har behov, kan få den hjælp, der skal til.

Kl. 18.30

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Men jeg synes, at den hjælp i stort omfang bliver givet rundt omkring, og i hvert fald i forhold til hvad der er mig bekendt, er det jo ikke sådan, at kommunerne afviser eller nægter, at man kan bruge de her redskaber, men tværtimod bakker godt op omkring det.

Jeg vil gerne understøtte den enorme indsats, der bliver ydet fra bl.a. frivillige organisationer i den sammenhæng, men jeg tror, at man skal have for øje, at det er meget forskelligt, hvilket behov og hvilken efterspørgsel der er rundt omkring. Nogle steder kan der være brug for mange sorggrupper eller selvhjælpsgrupper, eller hvad vi nu kalder de forskellige grupper. Andre steder er der måske ikke den samme efterspørgsel eller mulighed for at finde deltagere og folk til at lede de her grupper. Det er derfor, jeg synes, det er så vigtigt, at det er noget, man træffer afgørelse om lokalt og finder ud af: Hvad er det, der bliver efterspurgt her? Hvordan kan vi allerbedst bidrage med hjælp til det barn, der har brug for støtte og hjælp?

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Jeg synes bare, at det sådan set ikke argumenterer for, at vi ikke herfra også skal være med til at skubbe på den udvikling. Vi ved fra de folk, som har lavet sorggrupper, og som er i sorggrupper,